

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-236/23 - 1

Υπόθεση C-236/23

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

7 Απριλίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Cour de cassation (Γαλλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

30 Μαρτίου 2023

Αναιρεσείουσα:

Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)

Αναιρεσίβλητοι:

TN

Société MAAF assurances

Fonds de garantie des assurances obligatoires de dommages (FGAO)

PQ

COUR DE CASSATION (ΑΝΩΤΑΤΟ ΑΚΥΡΩΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΓΑΛΛΙΑ)

Δημόσια συνεδρίαση της **30ής Μαρτίου 2023**

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

- Προδικαστική παραπομπή ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ COUR DE CASSATION, DEUXIÈME CHAMBRE
CIVILE (ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΑΚΥΡΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ, ΔΕΥΤΕΡΟ
ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ),

ΤΗΣ 30ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

Το ποινικό τμήμα, επιληφθέν της αιτήσεως αναιρέσεως αριθ. 20-86.015 την οποία άσκησε η εταιρία Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Εταιρία Αμοιβαίας Ασφάλισης Αλληλασφαλιζόμενων Εργαζομένων, στο εξής: MATMUT), ζήτησε, στις 6 Σεπτεμβρίου 2022, τη γνωμοδότηση του δεύτερου πολιτικού τμήματος.

Η δικογραφία διαβιβάστηκε στον γενικό εισαγγελέα.

[παραλειπόμενα]

Το δεύτερο πολιτικό τμήμα του Cour de cassation (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Γαλλία) [παραλειπόμενα] εξέδωσε την παρούσα γνωμοδότηση.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Κατά την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (Λυών, 21 Οκτωβρίου 2020), ο PQ συνήψε, στις 5 Οκτωβρίου 2012, σύμβαση ασφάλισης αυτοκινήτου με την εταιρία Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (την εταιρία MATMUT), δηλώνοντας ότι είναι ο μόνος οδηγός του ασφαλιζόμενου οχήματος.
- 2 Στις 28 Σεπτεμβρίου 2013, σημειώθηκε τροχαίο ατύχημα στο οποίο ενεπλάκη το εν λόγω όχημα, το οποίο οδηγούσε ο TN, ο οποίος βρισκόταν σε κατάσταση μέθης. Ο PQ, επιβάτης του οχήματος, τραυματίστηκε κατά το ατύχημα, στο οποίο ενεπλάκη επίσης ένα άλλο όχημα ασφαλισμένο στην εταιρία MAAF.
- 3 Διωχθείς ενώπιον πλημμελοδικείου, ο TN κρίθηκε ένοχος, μεταξύ άλλων, για πρόκληση σωματικής βλάβης εξ αμελείας από οδηγό χερσαίου μηχανοκίνητου οχήματος υπό την επήρεια οινοπνεύματος, η οποία προκάλεσε ανικανότητα άνω των τριών μηνών στον PQ.
- 4 Κατά την ποινική ακροαματική διαδικασία κατά την οποία εξετάστηκαν τα αιτήματα αστικής αποζημίωσης του PQ, η εταιρία MATMUT προέβαλε ένσταση ακυρότητας της σύμβασης ασφάλισης λόγω ψευδούς δήλωσης από τον ίδιο ως προς την ταυτότητα του συνήθους οδηγού, ζήτησε να απαλλαγεί από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης και ζήτησε να αναλάβει την αποζημίωση του PQ το Fonds de garantie des assurances obligatoires de dommages (Εγγυητικό

Κεφάλαιο Υποχρεωτικής Ασφάλισης Ζημιών, στο εξής: FGAO), το οποίο είναι, κατά το άρθρο L. 421-1 του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα), ο οργανισμός που είναι υπεύθυνος για την αποζημίωση, μεταξύ άλλων, των θυμάτων τροχαίων ατυχημάτων ο υπεύθυνος των οποίων δεν είναι ασφαλισμένος.

- 5 Με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου [2018], το tribunal correctionnel (πλημμελειοδικείο) κήρυξε την ακυρότητα της σύμβασης λόγω σκόπιμης ψευδούς δήλωσης του ασφαλισμένου. Απάλλαξε την εταιρία MATMUT από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης, καταδίκασε τον TN στην καταβολή αποζημίωσης στα θύματα του ατυχήματος και κήρυξε την απόφαση αντιτάξιμη στο FGAO.
- 6 Το FGAO, η εταιρία MAAF και ο TN άσκησαν έφεση κατά της εν λόγω απόφασης.
- 7 Το cour d'appel (εφετείο) επικύρωσε την απόφαση κατά το μέρος που είχε κηρύξει την ακυρότητα της σύμβασης ασφάλισης μεταξύ του PQ και της εταιρίας MATMUT.
- 8 Διαπίστωσε ότι κατά τη σύναψη της σύμβασης ασφάλισης από τον PQ, ο TN ήταν ο κύριος του οχήματος και ο συνήθης οδηγός του. Έκανε δεκτό ότι ο PQ είχε, συνεπώς, προβεί σε σκόπιμη ψευδή δήλωση ως προς την ταυτότητα του συνήθους οδηγού, η οποία προδήλως μετέβαλε την εκτίμηση του κινδύνου για τον ασφαλιστή, λαμβανομένου υπόψη του ότι ο TN είχε καταδικαστεί στο παρελθόν για οδήγηση υπό την επήρεια οινοπνεύματος.
- 9 Αρνήθηκε, εντούτοις, να απαλλάξει την εταιρία MATMUT από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης και κήρυξε την απόφαση αντιτάξιμη σε αυτή. Απάλλαξε, κατά συνέπεια, το FGAO από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης. Προς τούτο, το cour d'appel (εφετείο) επισήμανε ότι από την υπεροχή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι του εθνικού δικαίου προκύπτει ότι η ακυρότητα της σύμβασης λόγω σκόπιμης ψευδούς δήλωσης του ασφαλισμένου, η οποία προβλέπεται από το άρθρο L. 113-8 του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα), δεν είναι αντιτάξιμη έναντι των θυμάτων τροχαίου ατυχήματος ή των ελκόντων εξ αυτών δικαιώματα.
- 10 Επισήμανε επίσης ότι το γεγονός ότι το θύμα του ατυχήματος ήταν επιβάτης του οχήματος που προκάλεσε το ατύχημα ή ο λήπτης της ασφάλισης ή ο κύριος του εν λόγω οχήματος δεν αρκεί για να του αφαιρέσει την ιδιότητα του τρίτου, θύματος ατυχήματος.
- 11 Η εταιρία MATMUT άσκησε αναίρεση ενώπιον του Cour de cassation κατά της εν λόγω απόφασης (αίτηση αναίρεσεως αριθ. 20-86.015), με ανααιρεσίβλητους τον TN και τον ασφαλιστή του, την εταιρία MAAF, καθώς και τον PQ και το FGAO.
- 12 Η ως άνω αίτηση αναίρεσεως, η οποία ασκήθηκε ενώπιον του ποινικού τμήματος, προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο εφετείο ότι κήρυξε την ακυρότητα της ασφαλιστικής σύμβασης μη αντιτάξιμη έναντι του PQ, ενώ είχε διαπιστώσει ότι ο PQ είχε

σκόπιμα παράσχει στον ασφαλιστή ανακριβή πληροφορία ως προς την ταυτότητα του συνήθους οδηγού του οχήματος. Υποστηρίζει ότι το cour d'appel (εφετείο) παρέβη τα άρθρα L. 113-8 και R. 211-13 του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα).

- 13 Το ποινικό τμήμα, εκτιμώντας ότι η εξέταση του λόγου ακυρότητα απαιτούσε τη γνωμοδότηση του τμήματος που ειδικεύεται στο ασφαλιστικό δίκαιο, του υπέβαλε το ακόλουθο ερώτημα:

«Πρέπει να κηρυχθεί αντιτάξιμη στο θύμα ατυχήματος η ακυρότητα σύμβασης ασφάλισης αυτοκινήτου, λόγω σκόπιμης ψευδούς δήλωσης ως προς την ταυτότητα του συνήθους οδηγού, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία το πρόσωπο που προέβη στην εν λόγω ψευδή δήλωση είναι ταυτόχρονα επιβάτης του οχήματος που προκάλεσε το ατύχημα και αντισυμβαλλόμενος στη σύμβαση ασφάλισης;».

Εφαρμοστές διατάξεις

- 14 Κατά το άρθρο L. 113-8 του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα), η σύμβαση ασφάλισης είναι άκυρη σε περίπτωση αποσιώπησης ή σκόπιμης ψευδούς δηλώσεως από μέρους του ασφαλισμένου, εφόσον η αποσιώπηση ή η ψευδής δήλωση αυτή μεταβάλλει το αντικείμενο του κινδύνου ή μειώνει την εκτίμηση κινδύνου για τον ασφαλιστή, ακόμη και αν το γεγονός ότι ο κίνδυνος παραλείφθηκε ή παραμορφώθηκε από τον ασφαλισμένο δεν είχε επιρροή επί του ατυχήματος.
- 15 Η κακή πίστη του αντισυμβαλλόμενου στη σύμβαση ασφάλισης, η οποία επιφέρει την ακυρότητα της ασφάλισης, χαρακτηρίζεται από την πρόθεσή του να εξαπατήσει τον ασφαλιστή (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, 2ο πολιτικό τμήμα, 19 Οκτωβρίου 2006, αίτηση αναιρέσεως αριθ. 05-18.886), χωρίς να έχει σημασία το ότι η ψευδής δήλωση δεν είχε επιρροή επί του ατυχήματος (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, ποινικό τμήμα, 31 Μαΐου 1988, αίτηση αναιρέσεως αριθ. 87-84.010, δημοσιευθείσα).
- 16 Η ακυρότητα της ασφαλιστικής σύμβασης επέρχεται κατά την ημερομηνία της σκόπιμης ψευδούς δήλωσης (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, ποινικό τμήμα, 2 Δεκεμβρίου 2014, αίτηση αναιρέσεως αριθ. 14-80.933, δημοσιευθείσα). Συνεπώς, εφόσον η πλημμελής δήλωση του κινδύνου συντελείται κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης, επέρχεται αναδρομικά η ακυρότητα της σύμβασης, η οποία θεωρείται ότι δεν υπήρξε ποτέ.
- 17 Έως την έκδοση, στις 29 Αυγούστου 2019, δικαστικής απόφασης με την οποία μεταστράφηκε η έως τότε νομολογία (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, 2ο πολιτικό τμήμα, 29 Αυγούστου 2019, αίτηση αναιρέσεως αριθ. 18-14.768, δημοσιευθείσα), το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) έκρινε ότι η ακυρότητα της σύμβασης λόγω ψευδούς δήλωσης του ασφαλισμένου ήταν αντιτάξιμη στο θύμα ατυχήματος, εφόσον ο ασφαλιστής που αρνείτο την εγγύησή

του είχε κλητεύσει προσηκόντως το FGAO (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, ποινικό τμήμα, 31 Μαΐου 1988, προμνησθείσα: Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, ποινικό τμήμα, 12 Ιουνίου 2012, αίτηση αναιρέσεως αριθ. 11-87.395).

- 18 Στηριζόταν μεταξύ άλλων στο άρθρο R. 211-13 του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα), το οποίο προβλέπει το αντιτάξιμο στο θύμα μόνον ορισμένων εκπτώσεων και ρητρών που αποκλείουν την ασφαλιστική κάλυψη.
- 19 Από την έκδοση της εν λόγω απόφασης της 29ης Αυγούστου 2019 και εντεύθεν, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) κρίνει ότι συνάγεται από τα άρθρα L. 113-8 και R. 211-13 του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα), όπως αυτά ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 72/116/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της δεύτερης οδηγίας 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, και των άρθρων 3 και 13 της οδηγίας 2009/103 του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, ότι η ακυρότητα που κηρύσσεται δυνάμει του άρθρου L. 113-8 του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα) δεν δύναται να αντιταχθεί έναντι των θυμάτων τροχαίου ατυχήματος ή των εξ αυτών ελκόντων δικαιώματα και ότι το FGAO δεν μπορεί να κληθεί, σε μια τέτοια περίπτωση, να αποζημιώσει το θύμα (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, 2ο πολιτικό τμήμα, 16 Ιανουαρίου 2020, αίτηση αναιρέσεως αριθ. 18-23.381, δημοσιευθείσα: Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, ποινικό τμήμα, 8 Σεπτεμβρίου 2020, αίτηση αναιρέσεως αριθ. 19-84.983, δημοσιευθείσα).
- 20 Προκύπτει, πλέον, από το άρθρο L. 211-7-1 του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο αριθ. 2019-486 της 22ας Μαΐου 2019, που θεσπίστηκε για τη συμμόρφωση του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα) με το δίκαιο της Ένωσης, ότι η ακυρότητα σύμβασης ασφάλισης αυτοκινήτου δεν δύναται να αντιταχθεί έναντι θυμάτων ζημιών που προκλήθηκαν από τροχαίο ατύχημα ή έναντι των ελκόντων εξ αυτών δικαιώματα και ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, ο ασφαλιστής που εγγυάται την αστική ευθύνη για το εμπλεκόμενο όχημα υποχρεούται να τα αποζημιώσει. Ο νόμος προσθέτει ότι ο ασφαλιστής υποκαθίσταται στα δικαιώματα του δικαιούχου της αποζημίωσης έναντι του προσώπου που είναι υπεύθυνο για το ατύχημα έως το ύψος των ποσών που έχει καταβάλει.

Λόγοι που δικαιολογούν την προδικαστική παραπομπή

- 21 Από την εξέλιξη της νομολογίας του και την έναρξη ισχύος του άρθρου L. 211-7-1 του code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα), το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) ουδέποτε αποφάνθηκε επί του ζητήματος εάν η ακυρότητα της σύμβασης ασφάλισης δεν μπορεί να αντιταχθεί έναντι του θύματος, επιβάτη του οχήματος, εφόσον το θύμα είναι επίσης ο αντισυμβαλλόμενος στην ασφαλιστική σύμβαση, ο οποίος προέβη στην ψευδή δήλωση που προκάλεσε την ακυρότητα της σύμβασης.

- 22 Εξάλλου, καμία από τις αποφάσεις που έχει εκδώσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) για την ερμηνεία της οδηγίας 2009/103 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, η οποία εφαρμόζεται στην υπό κρίση διαφορά, ή τις προηγούμενες οδηγίες τις οποίες ενοποιεί, δεν έχει σχέση με την υπό κρίση συγκεκριμένη κατάσταση (Candolin, 30 Ιουνίου 2005, υπόθεση C-537/03, ECLI:EU:C:2005:417· Churchill Insurance Company, 1η Δεκεμβρίου 2011, υπόθεση C-442/10, ECLI:EU:C:2011:799· Marques Almeida, 23 Οκτωβρίου 2012, υπόθεση C-300/10, ECLI:EU:C:2012:656· Csonka κ.λπ., 11 Ιουλίου 2013, υπόθεση C-409/11, ECLI:EU:C:2013:512· Fidelidade, 20 Ιουλίου 2017, υπόθεση C-287/16, ECLI:EU:C:2017:575· Delgado Mendes, 14 Σεπτεμβρίου 2017, υπόθεση C-503/16, ECLI:EU:C:2017:681· Van Ameyde, 10 Ιουνίου 2021, υπόθεση C-923/19, ECLI:EU:C:2021:475).
- 23 Συγκεκριμένα, καίτοι από την ανωτέρω νομολογία προκύπτει ότι η μόνη διάκριση που κάνει δεκτή η νομοθεσία της Ένωσης όσον αφορά την υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων είναι η διάκριση μεταξύ οδηγού και επιβάτη και, αν το γεγονός ότι ο επιβάτης θύμα ατυχήματος είναι επίσης εκείνος που ασφάλισε το όχημα δεν αρκεί για να του αφαιρέσει την ιδιότητα του τρίτου, θύματος ατυχήματος, καμία από τις αποφάσεις αυτές δεν επιλήφθηκε κατάστασης κατά την οποία η ακυρότητα της ασφαλιστικής σύμβασης οφείλεται σε σφάλμα του ασφαλιζόμενου επιβάτη θύματος ατυχήματος. Ιδίως, η προμνησθείσα απόφαση Fidelidade, σχετικά με τις συνέπειες της ακυρότητας σύμβασης, αφορούσε την κατάσταση θυμάτων ατυχήματος που δεν ήταν οι αντισυμβαλλόμενοι στην ασφαλιστική σύμβαση. Και η προμνησθείσα απόφαση Churchill Insurance Company δεν αφορούσε τις συνέπειες της ακυρότητας σύμβασης, αλλά εθνική διάταξη που συνεπαγόταν τον αυτόματο αποκλεισμό, υπό ορισμένες περιστάσεις, της υποχρέωσης του ασφαλιστή να αποζημιώσει ασφαλισμένο, επιβάτη που υπήρξε θύμα του ατυχήματος, εφόσον επέτρεψε σε ανασφάλιστο πρόσωπο να οδηγήσει.
- 24 Τίθεται επομένως το ζήτημα εάν οι προμνησθείσες οδηγίες αντιτίθεται στο να μπορεί να αντισταχθεί η ακυρότητα της ασφαλιστικής σύμβασης έναντι του επιβάτη που υπήρξε θύμα του ατυχήματος, εφόσον αυτός είναι επίσης ο αντισυμβαλλόμενος στη σύμβαση ασφάλισης, στο συμβατικό σφάλμα του οποίου οφείλεται η εν λόγω ακυρότητα.
- 25 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) διερωτάται επίσης αν, σε περίπτωση που η ακυρότητα της σύμβασης ασφάλισης κηρυχθεί μη αντιτάξιμη έναντι του θύματος ατυχήματος, αντισυμβαλλόμενου στην ασφαλιστική σύμβαση, ο ασφαλιστής δύναται, χωρίς να παραβεί το δίκαιο της Ένωσης, να ασκήσει ένδικο βοήθημα σε βάρος του, το οποίο θεμελιώνεται στο σκόπιμο σφάλμα που διέπραξε κατά τη σύναψη της σύμβασης, προκειμένου να του καταβληθούν τα ποσά που του κατέβαλε σε εκτέλεση της σύμβασης.

- 26 Η εθνική νομολογία δέχεται, συγκεκριμένα, ότι ο αντισυμβαλλόμενος σε σύμβαση ασφάλισης αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων που προέβη εσκεμμένα σε ψευδείς δηλώσεις υπέχει ως εκ τούτου ευθύνη έναντι του ασφαλιστή και υποχρεούται, σε περίπτωση ακύρωσης της εν λόγω σύμβασης για σκόπιμη ψευδή δήλωση, να αποζημιώσει τον ασφαλιστή για το ποσό που αυτός κατέβαλε στο θύμα ατυχήματος (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, 1ο πολιτικό τμήμα, 26 Φεβρουαρίου 1991, αίτηση αναιρέσεως αριθ. 88-15.814, δημοσιευθείσα).
- 27 Αντιθέτως, η κήρυξη της ακυρότητας της σύμβασης ασφάλισης ως αντιτάξιμη έναντι τέτοιου θύματος θα οδηγούσε, στο γαλλικό δίκαιο, στην ανάληψη της αποζημίωσής του από το FGAO, δεδομένου ότι τα άρθρα L. 421-1, I, 1., R. 421-4 και R. 421-18 du code des assurances (ασφαλιστικού κώδικα) προβλέπουν, στην περίπτωση αυτή, την παρέμβαση του εν λόγω Κεφαλαίου προς όφελος του θύματος τροχαίου ατυχήματος και των εξ αυτών ελκόντων δικαιώματα.
- 28 Τίθεται επομένως το ζήτημα αν τα άρθρα 3 και 13 της οδηγίας 2009/103 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση που κηρύσσει αντιτάξιμη έναντι του επιβάτη που υπήρξε θύμα του ατυχήματος, που είναι επίσης ο αντισυμβαλλόμενος στην ασφαλιστική σύμβαση, την ακυρότητα της σύμβασης που προκύπτει από τη σκόπιμη ψευδή δήλωσή του κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης ασφάλισης και αν το γεγονός ότι το FGAO υποχρεούται να αποζημιώσει το εν λόγω θύμα, σε περίπτωση που κηρυχθεί αντιτάξιμη έναντι αυτού η ακυρότητα της σύμβασης, δύναται να έχει επιρροή επί της λύσης της διαφοράς.
- 29 Δεδομένου ότι η απάντηση στα εν λόγω ζητήματα δεν είναι τόσο προφανής ώστε να μην αφήνει περιθώριο για εύλογες αμφιβολίες, πρέπει να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατ' εφαρμογήν του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, το Cour de Cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο):

ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχουν τα άρθρα 3 και 13 της οδηγίας 2009/103 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, την έννοια ότι αντιτίθενται στο να μπορεί να κηρυχθεί αντιτάξιμη η ακυρότητα της ασφαλιστικής σύμβασης αστικής ευθύνης αυτοκινήτου στον επιβάτη που υπήρξε θύμα του ατυχήματος, όταν ο ίδιος είναι επίσης ο αντισυμβαλλόμενος στη σύμβαση ασφάλισης που έχει προβεί σε σκόπιμη ψευδή δήλωση κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης, στην οποία οφείλεται η ακυρότητά της;

[παραλειπόμενα]